

20-45-0
B's

LAVRENTIVS ORATVS,
2222 ET EXORATVS,

ORATIO PANEGYRICA PROSOLV-
ta stylo humili à D. D. IOANNE MICHAELE ES-
TARRVÈS, & CABRERO, Philosophiæ Magistro,
Iuris Doctore, semelque & iterum Cathedrati-
co Oscensi, Regalis Divi Vincentij Martyris
Collegij Togato, & Rectore, Synodali Exami-
natore, & nunc Regiæ Domus Montis
Aragonum Regulari Canonico.

HISPANICO IDIOMATE DECIMA
Augusti die decurrentis anni, in Sacro Divi
Martyris Oscensium Templo dicta; sed modò
Latinè Typis mandata à suo ex sanguine Fra-
tre, Faustino Estarruès, Portionario Cæsar-
Augustanæ Metropolis, in Salvatoris
nostri Templo.

DICATA ILLVSTRIBVS DOMINIS,
Priori & Capitulo Ecclesiæ Oscensis eius-
dem S. LAVRENTII.

Anno

1702.

Cæsar. Augusta: Apud EMMANVELEM ROMAN,
Vniversit. Typog.

LAVRENTIUS ORATVS

ET EXORATVS

GRATIA PATRIBUS PRO

1. John D. Jones, 1840-1841
 2. John D. Jones, 1841-1842
 3. John D. Jones, 1842-1843
 4. John D. Jones, 1843-1844
 5. John D. Jones, 1844-1845
 6. John D. Jones, 1845-1846
 7. John D. Jones, 1846-1847
 8. John D. Jones, 1847-1848
 9. John D. Jones, 1848-1849
 10. John D. Jones, 1849-1850
 11. John D. Jones, 1850-1851
 12. John D. Jones, 1851-1852
 13. John D. Jones, 1852-1853
 14. John D. Jones, 1853-1854
 15. John D. Jones, 1854-1855
 16. John D. Jones, 1855-1856
 17. John D. Jones, 1856-1857
 18. John D. Jones, 1857-1858
 19. John D. Jones, 1858-1859
 20. John D. Jones, 1859-1860
 21. John D. Jones, 1860-1861
 22. John D. Jones, 1861-1862
 23. John D. Jones, 1862-1863
 24. John D. Jones, 1863-1864
 25. John D. Jones, 1864-1865
 26. John D. Jones, 1865-1866
 27. John D. Jones, 1866-1867
 28. John D. Jones, 1867-1868
 29. John D. Jones, 1868-1869
 30. John D. Jones, 1869-1870
 31. John D. Jones, 1870-1871
 32. John D. Jones, 1871-1872
 33. John D. Jones, 1872-1873
 34. John D. Jones, 1873-1874
 35. John D. Jones, 1874-1875
 36. John D. Jones, 1875-1876
 37. John D. Jones, 1876-1877
 38. John D. Jones, 1877-1878
 39. John D. Jones, 1878-1879
 40. John D. Jones, 1879-1880
 41. John D. Jones, 1880-1881
 42. John D. Jones, 1881-1882
 43. John D. Jones, 1882-1883
 44. John D. Jones, 1883-1884
 45. John D. Jones, 1884-1885
 46. John D. Jones, 1885-1886
 47. John D. Jones, 1886-1887
 48. John D. Jones, 1887-1888
 49. John D. Jones, 1888-1889
 50. John D. Jones, 1889-1890
 51. John D. Jones, 1890-1891
 52. John D. Jones, 1891-1892
 53. John D. Jones, 1892-1893
 54. John D. Jones, 1893-1894
 55. John D. Jones, 1894-1895
 56. John D. Jones, 1895-1896
 57. John D. Jones, 1896-1897
 58. John D. Jones, 1897-1898
 59. John D. Jones, 1898-1899
 60. John D. Jones, 1899-1900
 61. John D. Jones, 1900-1901
 62. John D. Jones, 1901-1902
 63. John D. Jones, 1902-1903
 64. John D. Jones, 1903-1904
 65. John D. Jones, 1904-1905
 66. John D. Jones, 1905-1906
 67. John D. Jones, 1906-1907
 68. John D. Jones, 1907-1908
 69. John D. Jones, 1908-1909
 70. John D. Jones, 1909-1910
 71. John D. Jones, 1910-1911
 72. John D. Jones, 1911-1912
 73. John D. Jones, 1912-1913
 74. John D. Jones, 1913-1914
 75. John D. Jones, 1914-1915
 76. John D. Jones, 1915-1916
 77. John D. Jones, 1916-1917
 78. John D. Jones, 1917-1918
 79. John D. Jones, 1918-1919
 80. John D. Jones, 1919-1920
 81. John D. Jones, 1920-1921
 82. John D. Jones, 1921-1922
 83. John D. Jones, 1922-1923
 84. John D. Jones, 1923-1924
 85. John D. Jones, 1924-1925
 86. John D. Jones, 1925-1926
 87. John D. Jones, 1926-1927
 88. John D. Jones, 1927-1928
 89. John D. Jones, 1928-1929
 90. John D. Jones, 1929-1930
 91. John D. Jones, 1930-1931
 92. John D. Jones, 1931-1932
 93. John D. Jones, 1932-1933
 94. John D. Jones, 1933-1934
 95. John D. Jones, 1934-1935
 96. John D. Jones, 1935-1936
 97. John D. Jones, 1936-1937
 98. John D. Jones, 1937-1938
 99. John D. Jones, 1938-1939
 100. John D. Jones, 1939-1940
 101. John D. Jones, 1940-1941
 102. John D. Jones, 1941-1942
 103. John D. Jones, 1942-1943
 104. John D. Jones, 1943-1944
 105. John D. Jones, 1944-1945
 106. John D. Jones, 1945-1946
 107. John D. Jones, 1946-1947
 108. John D. Jones, 1947-1948
 109. John D. Jones, 1948-1949
 110. John D. Jones, 1949-1950
 111. John D. Jones, 1950-1951
 112. John D. Jones, 1951-1952
 113. John D. Jones, 1952-1953
 114. John D. Jones, 1953-1954
 115. John D. Jones, 1954-1955
 116. John D. Jones, 1955-1956
 117. John D. Jones, 1956-1957
 118. John D. Jones, 1957-1958
 119. John D. Jones, 1958-1959
 120. John D. Jones, 1959-1960
 121. John D. Jones, 1960-1961
 122. John D. Jones, 1961-1962
 123. John D. Jones, 1962-1963
 124. John D. Jones, 1963-1964
 125. John D. Jones, 1964-1965
 126. John D. Jones, 1965-1966
 127. John D. Jones, 1966-1967
 128. John D. Jones, 1967-1968
 129. John D. Jones, 1968-1969
 130. John D. Jones, 1969-1970
 131. John D. Jones, 1970-1971
 132. John D. Jones, 1971-1972
 133. John D. Jones, 1972-1973
 134. John D. Jones, 1973-1974
 135. John D. Jones, 1974-1975
 136. John D. Jones, 1975-1976
 137. John D. Jones, 1976-1977
 138. John D. Jones, 1977-1978
 139. John D. Jones, 1978-1979
 140. John D. Jones, 1979-1980
 141. John D. Jones, 1980-1981
 142. John D. Jones, 1981-1982
 143. John D. Jones, 1982-1983
 144. John D. Jones, 1983-1984
 145. John D. Jones, 1984-1985
 146. John D. Jones, 1985-1986
 147. John D. Jones, 1986-1987
 148. John D. Jones, 1987-1988
 149. John D. Jones, 1988-1989
 150. John D. Jones, 1989-1990
 151. John D. Jones, 1990-1991
 152. John D. Jones, 1991-1992
 153. John D. Jones, 1992-1993
 154. John D. Jones, 1993-1994
 155. John D. Jones, 1994-1995
 156. John D. Jones, 1995-1996
 157. John D. Jones, 1996-1997
 158. John D. Jones, 1997-1998
 159. John D. Jones, 1998-1999
 160. John D. Jones, 1999-2000
 161. John D. Jones, 2000-2001
 162. John D. Jones, 2001-2002
 163. John D. Jones, 2002-2003
 164. John D. Jones, 2003-2004
 165. John D. Jones, 2004-2005
 166. John D. Jones, 2005-2006
 167. John D. Jones, 2006-2007
 168. John D. Jones, 2007-2008
 169. John D. Jones, 2008-2009
 170. John D. Jones, 2009-2010
 171. John D. Jones, 2010-2011
 172. John D. Jones, 2011-2012
 173. John D. Jones, 2012-2013
 174. John D. Jones, 2013-2014
 175. John D. Jones, 2014-2015

A. J. C. ...

HISPANICO IDIOMAS E GRAMMA

[Faint, illegible handwriting]

DICTIONARY

ILLVSTRIBVS,
Egregijsque Dominis, Priori, &
Capitulo Ecclesiæ Oſcensis Sancti
Laurentij Martyris.

Hæccine Oratio Panegy-
rica, quam pendula voce
recitavit meus frater, &
Dominus D. Ioannes Mi-
chael Estarruês, vestram ambit do-
minationem: nam quô se vertere
poterat Laurentina Oratio, nisi ad
sui Oſcensis Templi vigiles & custo-
des? Cæsaris est, quod datur Cæsari.
Non aureum solvo vestræ Domi-
nationi munusculum; at gratæ men-
tis offero examen humile. Oravit

Frater, dedit ipse, utque quidquam
etiam darem & offerrem, ideo illo,
sed in cunctis primo, Hispanicè lo-
quente, latinè reddo, recitoque ego;
sicque ambabus manibus, seû potius
uno, intimoque cordis calamo Sa-
cri Laurentij scribuntur laudes, li-
cet vires ad opus desint. Vestram
Dominationem perpetuis Cœlestis
Martyris cultibus servet Deus, uti
petit vestræ Dominationis, qui
manus deosculatur

Faustinus Estarruès.

CEN-

RR. P. M. Fr. JOSEPHI LOPEZ
de Ontanar, Regalis Oscensis Collegij Divi
Laurentij, Sacri Ordinis B. V. Mariae
de Mercede Redemptionis Capti-
vorum, Rectoris.

GRato animo, intentoque percurri Divi
Laurentij Panegyrim à D.D.D. Michae-
le Estarruès, & Cabrero, Philosophiae
Magistro, atque utriusque Juris Doctore Oscen-
si, Regalis D. Vincentij Collegij olim Tugato,
Augustiniano Montis Aragonum Regulari Ca-
nonico, &c. Concinatam, nec quid censura
configerem, offendi; quinimò in Authoris lau-
dem cuncta me abducunt, in eamque non parçè
excurrerem, nisi egregiae illius dotes clariores
essent, quàm ut mea commendatione indi-
geant; verùm neque omnino silere patior, ijs-
que verbis iudicium summatim profero, quibus
de opere Eulogij ad Alvarum missò, A varus
ipse rescripsit: *Eloquentem namque, atque splen-
didè Oratorum more, imò scholastica eruditione,
totum Opus digestum, & humana pariter ac di-
vina instructione perfectum, non discussione in-
diger, sed potiùs laudari inquiri. Quàmobrem
ut Typis mandetur, annuere meritò potest*

Tom. 15
Biblioth.
Novissi.
Ver. PP.
& Scrip-
torum.

D. D. D. Laurentius Gondino, utriusque Juris
Doctor, Vicarius Generalis Cæsaraugustanus,
&c. Sic sentio, salvo semper, &c. Oſcæ 23.
Septembris, ann. 1702.

Fr. Iosephus Lopez de Ontanar.

IMPRIMATUR.

V. Gondino, Vic. Göl.

CEN-

CENSURA

D. D. MICHAELIS MANGE, ET RI-
 pa, Philosophia Magistri, ac in Sertoriana Vni-
 versitate Cathedralici, Regalis Divi Vincentij
 Martyris Oscensis Theologi Alumni, in Regali
 Divi Laurentij Ecclesia Vicary.

AMBIT lucem Invidiissimi Oscensis Laurentij Oratio, &
 exoratio à Vincentino Oscensi, Ingenioso D. D. D. Mi-
 chaele Estarruès, & Cabrero, Philosophia Magistro, I. V. Doc-
 tore, iterum, & iterum Sertoriano Sacrorum Canonum Ca-
 thedratico, Regalis Divi Vincentij Martyris Collegij Alum-
 no, Synodali Examinatore, & nunc Regia Domus Montis-
 Aragonum Canonico, orata, & exorata: Orbis potius concio-
 narius ambit tanti Magistri lucem. Haud scio si pulchritus His-
 panè dicta, aut si elegantius latinè facta. Sed quid ultra re-
 ponere debeo, vel ad operis censuram, vel ad Authoris elo-
 gium? Num ergo censoria virga castigare præsumam doctri-
 nam ipsam, quam auditor excepi, Magistri tanti discipulus
 colui, & adoravi? Latinè inscribitur, etsi fuerit Hispanè re-
 citata; certè quoniam pretiosa machina cooperta accuratè ve-
 neratur. *Vtrumque latus Propitiatorij tegebant expandentes alas,*
& operientes oraculum spiritus: & Jesuita ingeniosus inquit:
Si oraculum erat aureum, visquè pulcherrimum, cur non potiùs
detectum relinquebatur, ut ab omnibus viseretur? Cui Oleaster
 pronuntiat dubitationi: *Quòd etsi Deus omnibus sit summè bene-*
factor, tamen in rebus magnis non semper omnibus detegitur. Ab
 Authore oratam iterum libenter orationem audiui; pluries
 vero scriptam miratus legi, & perlegi. Pulchrè certè de simili
 est opere ab Horatio decantatum: *Hæc placuit semel; hæc decies*
repetita placebit. Sed quid mirum, si cum Authore obloquens
 aiebat Salustius: *Vbi intenderis, ingenium valet.*

Frater ergo, Magister melius, hoc non legant Alumni opusculum, sed meditentur Magistri; liber quippè magnus, & eruditus *factus est cibus grandium*. O Vincentina Domus semper victrix, etsi non semper vulgo triumphatrix! Non viros, sed Heroes scientia conspicuos progerminas. Quid in tuis Alumnis, hac die, iucundius? Fidei Inquisitores ostentas. Quid gravius, & gratius? Supremos Magistratus progignis. Quid perspicacius, & dulcius? Togatos, Advocatos Regios promulgas. Quid denique utilius? Sertorianos Scriptores, & Magistros fulcis; & non solum sicut Paradyfiacus fluvius irrigans universam regionem Paradyfi in quatuor capita filios dividis; sed ut fons, universam terram foecundans, eos amplificas. Authorem nonne procreasti? Haud dubiè: *Quia neque imbellem progenerant cuniculum Leones*.

Sed pro munere uno verbo censeo: Sermo est omnibus numeris, & undequaque absolutissimus, cui id unum infelici sorte obvenit, mihi, infimo sanè viro, ad laudem & commendationem demandatum fuisse; quanquam non me lateat quid scripserit Sinesius Epist. 2. 2. *Equidem quamquam laudator impar; bonum seculi publicabo: nihil ex hoc derogatur operis tui gloriæ; nam & Homerum novimus à dissimilibus prædicari; careret quidem fama magnorum virorum celebritate, si etiam minoribus testibus contenta non esset*. Hoc dico, plus sentio. Osee die 24. Mensis Septembris, Anno 1702.

D. Michael Mange, & Ripa.

IMPRIMATUR.

V. Estanga Assessor.

Nisi granum frumenti cadens in terram mortuum fuerit, ipsum solum manet, si autem mortuum fuerit, multum fructum affert. Ioannis cap. 12.

PVS est iam, ut in admiranda rum-
pat animus. Laurentius translatus
à Lauretanis floribus in lilia Mar-
tia, à Sertorij theatro in primum
Minervę solium, ab Ibericis undis
in fluenta Tiberica, à palma in
certamen, *Laurentius namque in-
gressus est Martyr*, à charitatis fer-

*Ex Officio
Sancti.*

vore ad Sanctę Romanę Ecclesię Thesaurarium; non
dumtaxat Oscensibus pernasceitur cordibus (maiores
scandit eius spheram flamma) imò totius Orbis capi-
tur desiderio; Laurentius namque noster auro septu-
plum purgato insignitus, igneque laureatus excellen-
torem construit Pyram, Solis utique lucēs superans.

Ornat Phœbus sua lampade diem, at cū arcana rōta
voluit, & involuit, lucē ipsam noctis cecitate fœdat; Lau-
rentius verò supra septem Urbis montes altitonans
Aquila, ac per craticulam Sol ruens, nulla denigrantis
carbonis maculatur umbra: *Mea nox obscurum non ha-
bet, sed omnia in luce clarescunt.* Sol urat, accēdatve corda,
non tamen adurit ipse, licet liberè fabulentur Poë-
tæ; Laurentius autem redolentibus Divinissimi thuris
lacrymis aëra replet, ac se Deo gratissimam hostiam
dicat, pectus concremat, *Omniumque Christianorum cor-
da calefecit.*

*Ex verbis
Sancti Lau-
rentij.*

*Ex Officio
Sancti.*

Sol, etsi radiorum Pater, ob discordem tamen signo-

rum præstantiam, polorum fixuram, syderum vota, inæqualiter influit. Laurentius nihil latens habuit. Ut fidei obsequia Idolorum ruina ad unguem, & ultrà lustraret, *Fide sua persecutoris evicit flammās.*

S. August.

*S. Vincen-
sius Ferrer.*

*S. Lauren-
tius.*

Psal. 55.

Sol denique impavidus recurrit ad noctis sepulchrum, quasi rotantis spiritus exposcens quietem, verum Laurentius, *Calice patiendi ebrius*, Angelum habuit in certamine spectatorem. Non erubescibat luctari Martyr, cum victoriæ compos cœlum in theatro manibus comprehendat. Non insudat fragilitatis impatientia, qui, superantibus virium caloribus, mactat tormentorum aratro conterendum cor. Poenarum operat epulas, nimia voracitate desiderantem eglutientes. Præstantior est Laurentius Sole.

Sic fulget super dies, à cuius altitudine prorsus timeo. Fervet Sol nimis, nimiaque tempestate contracta vela ventis dare periculosum est, sed adest Laurentij propitia Ara, totque cum cerea ardeant lumina, quid umbræ timet mens? Stellam quero. Non deest Sacro Soli Divina Venus, quæ postulantis viam pandit, rorem pluit, impertitur gratiam. AVE MARIA.

Nisi granum frumenti cadens in terram mortuum fuerit, ipsum solum manet, si autem mortuum fuerit, multum fructum affert. Ex Ioann. cap. 12.

CUm tria præcipuè contineat Evangelium; granum cadens: *Nisi granum frumenti cadens in terram; granum mortuum: Mortuum fuerit; & granum fructiferum: Multum fructum affert;* ad hæc tria breviter me habebō.

Osce nascitur Laurentius: en granum *cadens in terram*; suscipit nos nascentes humus. Fugit Civicos honores cum pauperibus acturus: en granum *mortuum*;

3
expectat animo superare tormenta, tortores illudere,
ut ab eius ediscat patientiam patientia: en granum
Multum offerens fructum.

Nascitur Oſcæ, qui Vincentis Vidtricem nomine
ditat Patriam. Plus cœleſte pignus quàm humanum
donum. Ab Orentio nobiliſſimo agricola, eius Patre,
cum ſpinæ evelluntur aratro, & per Patientiam Ma-
trem pulchriora virtutum, & reſpirantia colliguntur
lilia, Laurus pullulat, ut ſua redimat tempora Fama;
erumpit theſaurus, quo Eccleſia locupleteretur; naſcitur
miraculum, quo Orbis uterque ſtueat; elucet Ada-
mas, quo ornantur cœli; & nitet aurum, quod pretio-
ſiorem Oſcenſem monetam dicat ſæculis cunctis.

Admodum elegãti, & peregrino ſtylo Bethlehem lau-
dat Divus Auguſtinus, ſicque recitat: *Beata es, ò Bethle-
hem Terra Iuda, que ſub uno tempore candidatam plebem
imbellis infantie offerre Deo meruiſti; ſiquidem antè perpe-
tue vitæ adepti ſunt dignitatem, quàm præſentis uſuram
acceperint.* Tibi iterum, & iterum gratulare Civitas
Sancta, quæ candidiſſimis Agnorum velleribus, iam
ſanguine purpureis, extolleris ad aſtra; Pueruli nam-
que tui antè ſunt orti cœlo, quàm ſolo, priùs iugulati
mucrone diro, quàm maternis manibus, aut potiùs
viſceribus, amplexati.

Eiſdem forſan valerem Oſcæ gratulari verbis, cum
primo vitæ ſuæ reſpiramine, licèt ab ic̃tu liber, ſic Lau-
rentius ſine ſecundo extiterit, ut non Homo, ſed An-
gelus videretur; & ſi Innocentes timere nescierunt;
quia necdum didicerant formidare; Laurentius, qui
poſtea carnifices irriſit, ſublannavit & Judicem, à pue-
ritia didicerat cuncta debellare arma. Dicam quod
ſentio. In lucem proſilit Laurentius, ut ab eo edificant
virtutes.

Vult Jobus Deum, quem in amaris dulcem experi-
tur

D. Auguſt.
Serm. 10. de
Sanctis.

D. Auguſt.
Serm. 1. de
Innoc.

D. Bernad.
Serm. de S.
Andrea.

tur Patrem, gratum prorsus facere, & pulchro discretionis sale sic ornat, & condit verba capitis 31. v. 18.

*Job cap. 31.
v. 18.*

*Pineda in
Job.*

Quia ab Infantia crevit mecum misratio, & de utero matris mee egressa est mecum. Proh dolor! Iactabundus videtur Iob, cum se miserationis præceptorem efficiat; iam cælo, terraque sonantibus misericordiam. Audiamus Jesuitam Pinedā: *Ita ut in dies adolescēte natura incrementa etiam caperet humanitas.* Ita, ita Job miserationem lustravit, ut ab illo in lucem venisse videatur, quasi ante nesciret Orbis Divinam, humanamque compassionem.

Jobi sic insequitur vestigia Laurentius, ut si illius exitisset ævo, sibi similem Orientalis Princeps veneraretur. Tenerrimus infantulus Levita noster, omnium virtutum agmine decorus, humanitatis in miseros profluvio erumpebat: æstivi sui pectoris undas miser omnis contrectabat, corpus Laurentij transfigebat, & animam, qui cuiusque miseriæ eiulatu Martyrem quaritabat. Hac equidem de causa Historiographi, qui de Laurentio contexuere laudes, etsi dicant magna, silent tamen maiora, fidenda potius, quam eloquentiæ, silentio, quam expolitæ rethoricæ, admirationis ponderi.

Gen. 22.

Probat Deus Abraham, ut Isaac unicum filium suum, quem diligebat, super unum ex montibus demonstrandum offerret pro victima holocausti. Audit canus Pater, & obedientiæ merito genua flectens agit ardua: veloci pede carpit viam, scandit montis cacumen, parat aram, ligat filium, velat & linteo ludentes oculos: crepitant semi adusta ligna, cum ferrum iam transfigere tentat guttur innocens. Sed ò misericordia Dei dolentis! Angelico iussu compellitur Abraham retrahere manum: quo comparato felicitatum cumulus suffragatur Patriarchæ: *Quia fecisti hanc rem, & non peperisti filio tuo unigenito propter me benedicam tibi, & mul-*

*S. Zeno. P. e-
ron. Ser. 1.*

*Ex eodem
cap. 22.*

ti-

tiplicabo semen tuum sicut stellas Caeli, & velut arenam,
quæ est in littore maris. Legite, si placet, Geneseos caput
22. ubi de Isaac gratiore victima obmutescunt elogia.
Cum placido risu Angelica meretur præconia, tacet
ætherea oratio. Forsan erat Isaac omni eloquentia ma-
ior, ideo, ubi ipse sacrificio persuadet, Angelica sile-
cit panegyris; uti placuit Seleuciæ Oratori præstan-
tissimo.

D. Basil.

Quid de Laurentio dicam? Authores silent, qui eius
infantiam scribentes, procellas timent, & ne fluctibus
addant fluctus, calamo stricto ludunt, ut Laurentium,
quem capere non valent vota, admiratione colamus;
imò si, ne auderet dolor vitæ in mortem, ligavit Isaac
amantior Pater, quin holocausti victima obnubilum
quid pateretur: quæ de Laurentio recitabo? Cum etsi
super craticulam ligatis membris extiterit, nullo
turbatur dolore, meridianumque Solem miseris, Orbi,
Ecclesiæ & Osciæ, nec minus Cœlis monstravit. Feli-
cissimè cadit Laurentius: *Nisi granum frumenti cadens
in terram.*

S. Zeno.
Veron.

Mortuum fuerit. Moritur, dum vivit Laurentius,
quod nobilius est mortis genus, Paulo ipso dicente:
Quotidie morior. Fugit honores concivis noster, sed in-
sequuntur, quasi umbra corpus. Corrigo errorem: Sol
quærit lucem: vocat Sixtus Laurentium, ut bonorum
Ecclesiæ dispensatorem constituat cum cœlicola actu-
rum hæreditate. Dicamus nova, Laurentij venia.

1. ad Cor.
cap. 15.

Dispersit dedit Pauperibus, canit pro nostro Martyre
hodierna Epistola, quæ æquo videtur dispensatori in-
congrua, cum non eius arbitrio veniant diffundenda
bona, sed pro uniuscuiusque elargienda necessitate.
Contemnit liberalitatem nimia largitio, & inimica fa-
cie se aspiciunt prodigalitas ac subventio: ergo Lau-
rentius, qui dare debebat temperata manu, ad quid
largè dispersit?

Paul. ad
Corinth. 2.
cap. 9.

Cla-

Clariorem reddit nebula Phœbum, cum Laurentij manus eò tenderent, ut succurrerent pauperum penurijs, cumque quod diffunditur, promptius sit in capientium manibus, hinc Laurentius diffudisse videtur, qui Hispanica largitione alebat egenos. Exemplo Christi se gessit Laurentius, qui, cum in Sacratissimæ nocte Cœnæ vitæ calicem elargiturus esset, in hæc sacrè rupit: *Qui pro vobis, & pro multis effundetur.* Nectareum sic, mi Deus, despectu exhauritur vas? Divinissimus sanguis ubi eximia latent, quasi ex despecto poculo extrahenda est aqua? Absit rude dubium. Paulò antè Dominus Discipulos suos amicitia nodo & vocabulo strinxerat, & ne personarum acceptator diceretur, calicem effundere vult, ut sic nobilissimo largitionis genere, & gemmato undique vase ditaret fervidos, locupletaret amicos, reficeret pauperes: ita Christus, Laurentius ita.

Nec Divini amoris semitas Laurentius dumtaxat sequitur. Divinissimi etiam amoris cuspide ictus subvenit. En sic ab Ecclesia vocatur Spiritus Sanctus: *Veni Pater pauperum: Veni Dator munerum.* Si Patris nomine nihil dulcius, ad quid Datoris voce postulatur? Discrimen solvo. Dat Pater ex Patris munere, præstat Dator ex liberalitatis excellentia, & ubi Pater ex amoris æqualitate distinguit nihil; genij excellentia præstantius solvit liberalis.

Dicamus clariùs. Dat Pater, quia Pater est; dat liberalis, quia rotantia omnia habet ad indole, & cum Spiritus Sanctus dicatur amor, Dator etiam liberalis prædicatur. Tanta liberalitate Laurentius potiebatur, ut unicuique tanquã omnibus eleemosynas largiretur. O Laurentij manus undequaque tornatiles, pretiosa charitatis rota elaborantes, non fictilia figuli vasa, sed aurea cœlorum dona!

Verum nobiliùs insudemus, audiendo Laurentium

Ex Evan-
gelistis.

Ex Sequen-
tia de Spi-
ritu Sancto

7
ex ferrea crate sermonem cum Tyranno facientē. Nam
facultates Ecclesie, quas requiris, in cœlestes thesauros ma-
nus pauperum deportaverunt. Quæ ardentia verba Sacra
videntur importare chemicam; transformationem aut
saltem vaticinantur. Quid pauperibus Lauretanæ lar-
gitiones profunt, si in lapides vertantur micantiores?

Promamus nova. Variè vestitus Ioanni Pathmos
exuli, revelatur Personatus; verum inter alia omnimo-
da digna apparitione, id solum pro nunc movet men-
tem, quod manui illius stelle septem adhæreant fixæ, in
capitibus 1. 2. & 3. & nec postea stellarum nomine, aut
elucetia nominetur usque in caput duodecimum, ubi
mulier Sole vestita, Luna calceata, coronata stellis
miranda petit. Quod astra septem abiere? Cadere num-
quid à manu inter candelabra apparentis potuerunt?
Minimè; potius ego credo, sydera septem illa in afflic-
tæ mulieris solatium petivisse; nam cum ad desertum
perrectura esset, obnubilaque fuissent ob oculos offerē-
da, maximè Dracone persequente, necesse habebat
egere luce, qua lapsus propelleret (in humanis fando)
sicque postea in cœlum eversa fuere astra, quæ in subsi-
dium mulieris desolatæ fecere iter. Ita etiam Laurentij
eleemosynas, egenis succurrentes, eiusque tactas manu,
aut gemmas, aut lumina præstitisse cœlo; absque in-
genij macula videtur sanè dicendum. Adiuvat illud
consularis Prudentij: *Nunc adde gemmas nobiles.*

Præterea: erant in manu, ut darentur, in cœ-
lum transeunt, ut luceant, & quod miseriam su-
blevat humanam, sphaeram scandit Sacram. Auro
iunxit Laurentius pauperes, ut qui erant eius aliti
eleemosynis, ad arthereum portum pretiosissimos por-
tarent lapides, margaritalve, quibus cœli nitent.
O nobilissime Oscensis Lapidicida, immortalitatis saxo
insculpende! Qui Cœlestibus gazis reposuisti nomen,

mor-

Ex verbis
Sancti Lau-
rentij.

Apoc. I. 2.
& 3.

Apoc. I. 2.
cap. 12.

Prudentius
Consularis.

Insultat ita fervor Laurētīnus, nullis foedatus carbonibus lochnpletatus, & auctus, diviniſſimo teſte Leone.

Ex Philoſophis tradit Aguiſar.

Eſt Luna concavum, ubi dicitur ſtare elementarem ignem. Occurrit quærere, à quo vivat? Quomodo non fureſcat in aërem, non audeat in Coelum, Luna humiditatem non ebibat, ſed ad nihilum redigat? Siſtit en ad Coeli faciem, & avida, lupinaque privatur voracitate, cum ad ſui venerationem Gloria vocat.

Ex Officio & verbis Sancti.

O mi Laurenti, ignem cum teras, & ad ignem applicatus Chriſtum cōfitearis, Deo ago gratias quod cœli ianuas ſis ingreſſus: ergo nihil mirum, quod te veneraturus ignis alligeras reſtringat faces, faucesque prorſus claudat: *Aſſatum eſt iam, verſa & manduca.*

Guar. Abbas, de Sancto Benedicte.

In hoc theatro humano, inhumano prorſus, in quo Oſcenſi Laurentio inimici ingenium victoriam peperit, infelix Tyranni illudatur malitia. Vrere vult ædificium, & pulchrè lambit, ſævire, & ſervit, ſecare, & edifeit coronas fabricare. Ignis ignem docet ardere. Tenuem capit Laurentius ab inimico auram, & cum hoſtilis rabies fureſcat, & odij plùs, quàm tormentorum habeat, invincibilis Martyr in phoeniceo ſpirat nidulo.

Matth. 27.

Sitienti Chriſto in ſacratiffima Crucis ara vinum cum felle mixtum dederunt bibere; at cum guſtaſſet, bibere noluit. Si ſitit, cur non epotat? Aut cur guſtat, ſi non erat potaturus? Vtrumque ſolvo, cum in guſtando rationem, in non bibendo myſterium facilè ſit adinvenire. Optabat Divinus Homo maiora tormenta, imò, ſi poſſet, omnium tormentorum vas unico exhaurire hauſtu, cumque unum dumtaxat ori pateret, guſtat, ut quantulum placeat ſiti; non tamen bibit, ne omnia tormenta potaſſe diceretur. Moritur multa paſſus, ſuperſtite tamen ſiti. Similiter Laurentius, hoſte inſanien-

Ex Auguſt. & alyſ.

1vo Pariſ. in Dig. to. 3

niente, vitam finit, cum maiora tormenta nesciat avarum inimici ingenium.

Iam denique à certamine sisto, diviniſſimi Laurentij præconia extollere non valens; at me tuis laudibus commendo felicius. Non parva iactat semina gloriæ laborioſſi sportula villici. Dumos revellenti latenter per digitos micuere flores. Tui nominis decus, mi Laurenti, ætherei modulamen axis canit ad Gloriam. Victorias inscripsisti metallo, perituro nunquam. Orpheis sudoribus expectandis delicatior subveniet panegyris. Fave, foveque nostris precibus, Vrbi,
 & Orbi, Hispaniæ, Oſcæ, & Victrici
 tuo Laurentino Templo.

Amen.

*Doctus Car-
 reyes Sien-
 tus in Lyr-
 cis.*

Quidquid à Fide aberraverit, ex corde abhorreo.

dicunt, vivam sanctum maiora formidant, velis a-
tun inveni in genium.

Iam denique a certamine hoc dividam, I am-
precoris extollere non valeat, atque tunc habens
commendo felicias. Non parva iactas tenuis gloria
laborum portula villici. Damos revelant lacrimas
per digitos micare flores. Tui nominis decus, mi
I autem, arbori modulanti axis erant ad Gloria.
Victoris inscriptum in collo, pariter nunciam. Or-
phis inhoris expostandis delictis sub ante pa-
negyris. Fave, foreque nostris precibus Vibi.

De Orbis Hispania, Ordo, de Victoria
tuo I am-
tuo I am-

Amen.

Quidquid a Tunc abest, ex tunc abest.

